

DAVID COFFEY, a Baptista Világszövetség elnöke

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők”

Milyen gyönyörű témát választottatok erre a találkozóra: **Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet!** Ez egy csodálatos igevers, és nagyszerű kifejezése a keresztyén életnek.

Arra kértetek, hogy ezen a reggelen arról az életről beszéljek, amit Jézus Krisztusban tudunk megélni. Ezért olvassuk fel a Jn 15:1-5 igeverseket.

(A MABAVIT III. zárónapja délelőttjén,

2006. augusztus 6-án hangzott el

Debrecenben; a tolmács Dr. Szilágyi Béla volt.)

Ti itt Magyarországon szakemberei vagytok a szőlőtermesztésnek. Engedjétek meg mégis, hogy egy nagyon egyszerű alapelvre emlékeztesselek benneteket. Olyan egyszerű ez, hogy az értelmét és a jelentőségét akár szem elől is tévesztheted. Lehet, már negyven éve hívó vagy és mégsem figyelsz ennek a fontosságára. Lehet, hogy tapasztalt pásztor vagy, de elvéted ezt a jelentést. Lehet, hogy már régóta diakónusként szolgálsz, de a szolgálatodból hiányzik ez az alapigazság, amiről itt Jézus beszél: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők”.

Mi vesszők vagyunk a szőlőtőn. Életet a vesszők számára a szőlőtő ad és csak így lehet gyümölcstermés. A keresztyén élet titka nem a kemény munka. A gyümölcsöző gyülekezet titka nem egy jó bizottság. És a gyümölcsöző szolgálat (misszió) titka nem a kulcsstratégiák. A hívő élet titka csupán ennyi: **„én vagyok a szőlőtő, és ti vagytok a szőlővesszők”.**

Mintha azt mondaná Jézus: az én életem az, amely átmegy (átfolyik) a te életedbe – minden keresztyén életébe.

Emlékezzetek arra az időre, amikor Jézus először mondta ezeket a szavakat. Épp az utolsó vacsoráját fogyasztotta el az ő tanítványaival. És abban a pillanatban ezek távolról sem úgy néztek ki, mint egy nagyszerű csoport. Ott volt köztük a bizonytalan Péter, aki megtagadta Jézust, a kételkedő Tamás, vagy a nagyravágyó Zebedeus fiúk, akik majd Isten országában a két legfontosabb helyet akarták elfoglalni. Ezek nem szentek voltak (és sokszor mi sem vagyunk azok). És Jézus mégis jön a csodálatos ígéretével: én vagyok a szőlőtő, ti vagytok a szőlővesszők – én megosztom az én életemet veletek.

Illusztráció, fotó: Sz.

Együtt hallgattuk ma reggel a Mike testvéreket. A bizonyágtételük egy csodálatos énekkel fejeződött be. Nem tudom, jól mondom-e a testvérnő nevét? Emlékezzetek, mit mondott Anna? Amikor megkérdezik tőle, hogy melyik országból jön, (erdélyi származású, jelenleg az

USA-ban él – szerk. megj.), ha jól emlékszem, ezeket a szavakat mondta: az igazi otthonom Jézusban találtam meg. Ez jele annak, hogy valaki megtalálta az életet a szőlőtőben.

Én nagyon büszke vagyok arra, hogy itt látom az Egyesült Királyság zászlaját, én nagyon hazafias érzületű állampolgár vagyok, mint ahogy ti is azok vagytok a saját országotokban. De ez a zászló nem az életem, az én életem Jézus Krisztusban van (a résztvevők elkezdtek tapsolni – szerk. megj.), Ő a szőlőtő, és én csak egy szőlővessző vagyok. Ez egy nagyon egyszerű alapelv, de ne menjetek el mellette.

A második alapelv: **„nélkülem semmit sem tehettek”,** a Jn 15:5 mondja ezt. Ha van szőlőskertetek, akkor ismeritek azt a tényt, hogy a szőlőtőnek a vesszőiből nem lehet asztalokat, vagy székeket készíteni, amikor azok megszáradnak és leesnek a földre csak egy dologra jók, hogy elégezzük. Jézus is ezt mondja, a szőlővesszőnek két rendeltetése van: vagy szőlőt terem, vagy megy a tűzre.

Egy tragikus illusztráció a szőlővessző sorsáról Júdás története. Ő elkezdett vacsorázni Jézussal, ott ült az asztalnál a többi tanítvánnyal. Viszont az étkezés végén már csak egy üres szék jelezte a helyét – eltörte magát Jézustól, a szőlőtőtől. A vele történtek egy hosszú folyamat eredményei. Először is nem értette meg igazán, hogy Jézus mit csinált. Azután pedig nem értett egyet azzal, amit Jézus tett, és nyilvánosan kritizálta is őt. Egyszer azt mondta: ó, micsoda pénzpocsékolás ez (szerintem ő nagyon jó baptista lett volna).

En vagyok a szőlőtő...

Folytatás a címdoldalról.

Azért olvassuk Júdás történetét, hogy ti ne legyetek ilyenek, a ti történetetek ne hasonlítson az övéhez.

Ha van szőlőművelésre alkalmas területed, akkor tudod, hogy minden évben van egy alaptevékenység: lemetszeni, vagy visszametszeni a szőlőt. Sokan szakértőre bízzák a metszést.

A 15. rész 2. verse két dolgot mond el a metszésről:

- a szőlősgazda levágja a halott részeket,
- a termő szőlőtőt pedig visszametszi és megtisztítja, hogy az még több gyümölcsöt teremjen.

Ennek a konferenciának az ideje alatt Jézusnak a metsző munkája már folyt közöttetek. Jézus a szakértő Isten, és ha te szőlővessző vagy, aki kapcsolódsz hozzá, a szőlőtőhöz, akkor várhatod, hogy Jézus használni fogja a metszőkést rajtad is. Az ő igéjén keresztül szólni fog hozzátok, az élet kemény tapasztalatai által is. És amikor Isten metszőkéssel jön hozzánk, azt nem azért teszi, hogy bántson bennünket. Megtisztítja az életünket, hogy az még több gyümölcsöt teremjen.

Ő jön a gyülekezethez is, visszavágja, lemetszi a halott részeket. A száraz és elhalt ágat le kell vágni. És a bölcs hívő pontosan tudja, hogy mit tesz Isten a gyülekezetben. Nem megy oda Istenhez, és nem mondja azt, hogy „ne érj ehhez a halott fához!”. Az igazi kérdés mindig az, hogy termő-e egy vessző. Mert ha nem hoz gyümölcsöt, akkor jön Isten kése és levágja. És az érett hívők megértik Istennek ezt a munkáját. Ha úgy gondolsz, hogy ez az ige hatni akar nálatok is, akkor kérlek, vidd el a te gyülekezetedbe.

Néhányan talán nagyon zavaros időket éltetek meg. Az igének ezt a szakaszát vigyétek el. És kérdezd meg: Uram, mit tudsz tanítani nekem ebből? El tudnál mondani egy ilyen imádságot:

„Uram, több életet akarok a te életedből az enyémbe. Szeretnék több gyümölcsöt

látni. Kész vagyok arra, hogy használd a metsző késedet az életemben. Kész vagyok arra, hogy a halott ágakat levágd rólam, hogy gyümölcsözőbb hívővé tegyél.”

Nézzük a harmadik alapelvet (5. v.), Jézus azt mondja: *maradjatok énbennem és hozzátok sok gyümölcsöt.*

A szőlőtőnek az a célja, hogy szőlő legyen belőle. A szőlőtő nem egy rózsabokor. A rózsának szép a látványa és finom az illata. Azonban a szőlőtő egy célért létezik, azért, hogy az életét átadja a vesszőknek. A fűtőket ősszel leszedik, majd összetörik, így készül a bor. Majd a szőlőtőt visszavágják, hogy meghaljon, és aztán, hogy újra éljen. Ez egy csodálatos képe a gyümölcsöző gyülekezetnek és a gyümölcsöt hozó keresztyén életnek.

Ahogy itt körülnézek fiatalokat is látok. Sok fiataalt, akik 10-20 évvel ezelőtt még nem lettek volna itt. Egy gyümölcsöző gyülekezetnek a jele az, ha új generációt tud létrehozni.

Barátaim! - Egy összetört világban élünk. Az országokban, amerre járok, rengeteg szükséglet látok, összetört embereket, akiknek gyógyulásra van szükségük. Hálás vagyok azért az együttérzésért, amit Isten a magyar baptisták szívébe helyezett. Együttérzést az éhezőkkel, hiszen 800 millió ember minden este éhesen hajtja álmra a fejét, sokak számára elérhetetlen a tiszta ivóvíz. Imádkoznunk kell: „*Atyám, adj kenyeret az éhezőknek!*”. És azok, akiknek van kenyerük, hadd tegyenek igazságot. Egy borzasztó stigma (szégyenfolt) az AIDS. Ennek a konferenciának a három napja alatt szerte a világon 20 ezer ember halt meg a HIV vírus miatt. És gyakran előítéletet kapcsolunk az AIDS-es betegekhez, pedig vannak ártatlanul szenvedő emberek. Feléjük nekünk kell kinyújtanunk a kezünket - Jézus Krisztus nevében, hogy elérjük ezeket a megbélyegzett embereket.

A gyümölcsöző gyülekezet megváltoztatja az életeteket. Ezt hallottuk tegnap a mi cigány testvéreinktől, erőteljes bizonyágtételekben. Azokat a roma embereket, akiket lenéz és elutasít a világ, Isten szereti és felemeli őket. És ugyanaz a Jézus, aki

megbocsátja az én bűnömet, megbocsátja az ő bűneiket. Ez az evangélium ereje, hogy megváltoztatja az életeteket, és egy gyümölcsöző gyülekezet ennek a tanújele kell legyen.

Befejezésül hadd mondjak nektek egy ősi zsidó áldást. Zsidó barátaink, akik itt vannak, talán ismerik ezt, amely így hangzik: „*Mindig fedezzen be a rabbid, a mestered pora!*” Ez visszatér az első századbeli időkbe, amikor sok rabbi (mester) volt, és mindegyik egy kis tanítványi csoportot gyűjtött maga köré. (Jézus rabbinak is voltak tanítványai.) És a tanítványok, hogy minden szavát hallják és minden tettet megfigyeljék, nagyon közel akartak lenni ahhoz a rabbihoz, akit követtek. Annyira közel voltak hozzá, hogy a sarujáról a por felszállt a tanítvány ruhájára. (Ti is egy poros ország vagytok, tudjátok, milyen könnyen száll a por.) A tanítvány poros ruhája annak a jele volt, hogy közel járt mesteréhez.

Így áldalak meg benneteket ma délelőtt: Mindig fedezzen be Jézus rabbinak a pora! Legyetek olyan közel hozzá, hogy minden egyes szavát halljátok. Járjatok annyira közel hozzá, hogy lássatok mindent, amit ő ebben a világban tesz. És akkor megértitek azt, amit az övének mondott: „*maradjatok énbennem, és én tibennetek, mert nélkülem semmit nem cselekedhettek*”. Isten áldjon meg benneteket!

DAVID COFFEY

a Baptista Világszövetség elnöke

„Jézus lábához borult, és hálát adott neki”

(Lk 17:16, újonnan revideált ford., 2007.)

Október hónap vasárnapjain hagyományosan a hálaadás napjait tartjuk gyülekezeteinkben. Talán egész évben nem hangzik el annyiszor ez a szó, hogy „hála”, mint ebben az időszakban. Semmi különös nincs ebben, sőt nagyon is érthető és természetes. Miután megtörtént az őszi betakarítás és látjuk, hogy Isten megáldotta kezünk munkáját, megadta a várt termést, ez hálára késztet.

A hálaadás nem része a természetünknek, sokkal inkább az atyáktól örökölt elégedetlenség, az önzés, a háladat-lanság. Jól illusztrálja ezt a következő kis történet. Egy családhoz vendég érkezett, aki a három éves kisfiúnak egy csokoládét hozott. A szülők unszolták a gyermeket: „Köszönd meg a bácsinak!”. A gyermek egy ideig hallgatott, majd ránézett a vendégre, kinyújtotta a kezét és határozottan azt mondta: „Kérek még egy csokit!”. ...Mi ezzel a természettel születünk, ha Isten elhalmoz az ő áldásaival – kegyelmének sokasága szerint –, a hála helyett inkább azt mondjuk, mint az elégedetlen gyerekek: „Még kérek!”. Az újjá nem született emberben, ha mozdul is valamiféle hálaérzet, az legfeljebb az anyagi javakra korlátozódik.

A Lukács szerinti evangélium 17. részében olvashatjuk a tíz bélpoklos gyógyulásáról szóló történetet (11-19. versek). Az Úr Jézus, útban Jeruzsálem felé, Samária és Galilea határa mentén haladt át. Amint beért egy faluba, tíz leprás férfi jött vele szembe, akik távol megállva kiáltozva kérték, hogy könyörüljön rajtuk. Jézus „csak” annyit mondott, hogy menjenek el és mutassák meg magukat a papoknak. És amíg odamentek, megtisztultak. Ezt látva egyikük, a samáriai, visszatért, hangosan magasztalta Istent, majd Jézus lábához borult, és hálát adott neki. „A többi kilenc hol van?” – kérdezte ezek után Jézus, rámutatva az ő személyére is: „Nem akadt más, aki visszatért volna dicsőíteni Istent, csak ez az idegen?”

Sok mindent kezdhet az ember azzal, amit kap, vagy szerez! És milyen sokfelé elindulhat olyankor, amikor öröme van! Ez az „idegen” pedig: „amikor látta, hogy

meggyógyult visszatért, és hangosan magasztalta Istent.”

„Amikor látta, hogy meggyógyult”

Figyelte és megértette életének hálára méltó változásait:

– Gyógyíthatatlan betegségben szenvedett, elkülönítve a társadalomtól és családjától, mint egy halálra ítélt. Semmi oka nem volt hálaadásra, inkább csak kesergésre és a sorsa miatti panaszkodásra.

– a kilátástalanságban sorstársaival együtt Jézushoz kiáltott: „Jézus, Mester, könyörülj rajtunk”

– imádsága meghallgattatott: „látta, hogy meggyógyult”

– élete öröme – halálból az életre – fordult, mert „meggyógyult”,

– reménységet kapott a jövőre nézve: már nem kell a többi leprás szenvedővel lennie, hanem szabad lett

Nagy a hasonlóság a leprában és a bűnben szenvedő ember sorsa között. Mind a kettőnek a vége halál, azzal a különbséggel, hogy a bűn következménye örök halál. Egyedüli reménységünk Jézus Krisztus. A benne vetett hit által, és az ő szavának engedelmeskedve gyógyulhatunk meg.

Hálaadás...

... késedelem nélkül. Ha kapunk valakitől egy értékes ajándékot ma, azt nem egy hét múlva köszönjük meg, hanem azonnal, habozás nélkül.

... személyesen. A könyörgésben együtt emelték fel szavukat és mindnyájan megtisztultak. A hála már személyes, független mások véleményétől, vagy cselekedeteitől. Ő személyesen adósnak érezte magát.

... mindenk előtt. Lehet, a többi kilenc sem mondott le véglegesen a hálaadásról, de nekik akkor valami fontosabb dolguk akadt. Az is lehet, hogy úgy gondolták, gyógyulásukat előbb hírül adják a családjuknak, az ismerőseiknek. Ennek az idegennek azonban mindenk előtt a hálaadás volt legfontosabb.

... nyilvánosan. Ez a samáriai amint nem szégyellt kiáltozni gyógyulásért, most ugyanolyan hangos a hálaadásban: „nagy szóval dicsőíté az Istent” (Károli

ford.). Hadd lássa és hallja mindenki hálaadását és Istenünk dicsőítését is.

... alázattal: „Jézus lábához borult, és hálát adott neki”. Nem bizakodott el, hogy jól imádkozott és megtisztult, hanem Istennek hatalmas kegyelmi munkája a porig alázta meg. Ezt a hálaadási módot az Úr Jézus elfogadta és még többet adott a fizikai tisztulásnál. Azzal, hogy ő arccal Jézus lábaihoz leborult, nem csak hálát mondott,

hanem önmagát adta hálából az Úr Jézusnak. Ez az igazi hálaadás kezdete: nemcsak valamit, egy keveset abból, amit birtokolok, hanem először önmagamot adom.

Az Isten szerinti hálaadás áldás is,

mert mélyebbre visz az Isten megismerésében. Ez a meggyógyult azt tanulta meg, hogy Jézus Krisztusnak nem csak az ő betegségén van hatalma, hanem bűnei felett is. Jézus maga utasítja: „Kelj föl, és menj el”, majd olyan áldást mond neki, amit a másik kilenc nem hallhatott meg: „a te hited megtartott téged”. Tehát teljes gyógyulást nyert, külsőt a leprától, és a szíve is megtisztult: „Mert az embernek Fia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett”.

Íme, milyen sok vonzata van a hálaadásnak életünkben! Azért is nagy szükségünk rá, hogy Istent jobban megismerjük és hozzá közelebb kerüljünk.

A mi kegyelmes édes Atyánk adja meg népe számára, hogy az ezévi ünnepélyeink is legyenek valóban hálaadók az ő dicsőségére. Ha személyesen átértük kegyelmi munkáját, és mint közösség is megtapasztaltuk csodálatos áldásait, akkor őszinte hála csendül fel szívünkben és ünnepléseink örömteljesek, áldásosak lesznek.

Végül pedig vegyük figyelembe azt is, hogy itt a földön a hálaadó ünnepek előképei annak, ami majd a mennyben lesz. A meggyógyultak, megtisztultak nagy és örök ünneplése, azoké, akik itt a földön Krisztus Jézusban új életet kaptak, és amit hálából neki odaszánunk.

MÁTÉ MIKLÓS lp., Radnót

Lelkipásztorok és családjaik táborozása

Isten gondviselése folytán, testvéri támogatással az idén is sor került a lelkipásztor családok hetére augusztus 18 és 23 között a Hargitai Keresztyén táborban. Bár különböző időpontokban érkeztünk és távoztunk, áldott alkalmakban volt részünk. Ahogy teltek a napok, egyre közelebb kerültünk Istenhez és egymáshoz is. Határozottan szükségünk van ilyen találkozásokra! Témánk, az első Korinthusi levél, kimeríthetetlennek bizonyult. Minden imaóra, előadás, igehirdetés és beszélgetés ehhez kapcsolódott. Előadóink és előadásai: Gergely István: A munkatársakhoz való viszony, ifj. Budai Lajos: A keresztyén szabadsággal való élés, Borzási

Gyula: A lelki ajándékok és a szeretet, Püsök Dániel: A feltámadás. Igeszolgálatot végzett: Kiss Zoltán, Papp László, Vass Gergely, Vékás Zoltán és Kovács József. Imára buzdított: Nagy István, János Csaba, Sallai Jakab, Giorgiov Adrián, Szabó Szilárd, Borzási Csaba, Bertalan Péter, Székely Béla, Nehro Bálint, id. Budai Lajos. Az ének-zene szolgálatban Mike József, ifj. Kiss Juhász Vilmos, Borzási Péter vett részt, a gyermekekkel Borzási Márta, Kiss Jutka, a fiatalokkal Kelemen Sándor foglalkozott. Istentiszteletet vezetett: ifj. Kiss Juhász Vilmos, Sallai Jakab, Borzási Csaba. A sporttevékenységet Veress Efraim szervezte.

BESZÉLGETÉS TÁBOROZÓKKAL

Mi tetszett?

Bertalan Rebeka (középkorú): Tetszett az 1Kor feldolgozása, mert jobban át lehetett látni, mintha csak külön részeket olvastunk volna. Nem volt zsúfolt a program, szántak időt a pihenésre is, amiből otthon nem sok jut. Hasznos a testvéri kapcsolatok ápolása.

Nehro Bálint (kárpátaljai lp.): Tetszik a szervezés, a program is. Beszélgethettünk gyakorlati kérdésekről. Tanulhatnak a fiatal, kevés tapasztalattal rendelkező lelkipásztorok. A teológia hallgatókat sem hagyták ki, itt vannak és szolgálnak. Ez buzdítás nekik, elfogadásukat bizonyítja. Értékes a foglalkozásokon kívüli testvéri beszélgetés, a kapcsolatok ápolása, a közösség. Jók a pihenési lehetőségek. Kellemes az erdő látványa, a friss víz.

Kis Sámuel (fiatal): A program, a téma, az időbeosztás is tetszett. Sok szabadidőnk volt. Jó beszélgetések alakultak ki az ifjúsági imaórákon. Az énekek is jók voltak. **Székely Béla** (fiatal, kisgyermekes lp.): Tetszettek az előadások. Megérintett, hogyha valakinek valamilyen kötöttsége

van, az Úr nem áldja meg lelki munkáját, és ha máshová megy is, magával viszi azt.

Mit változtatnál meg?

B. Rebeka: Szerettem volna, hogy több idő maradjon arra a kérdésre, hogy mitől lesz egy gyülekezet karizmatikus?

N. Bálint: Meglepett, hogy kevesebben vagyunk jelen, mint három évvel ezelőtt, az okát nem tudom.

K. Sámuel: Minden jó volt.

Sz. Béla: Kicsit tömöríteném az estét, hogy ne legyenek hosszúak, mert fáradtak vagyunk.

Mi maradt meg a szolgálatokból?

Rebeka: Isten felhívta figyelmünket a hűségre, hogy legyünk jó sáfárok, motiváljon minket a szeretet.

N. Bálint: Pál legnagyobb szabadsága az önkéntes lemondásban mutatkozott meg. Nálunk a lelkipásztorok nem kapnak fizetést, dolgoznunk kell máshol is. A lelki munkát csak az Úrért végezzük, nem a megélhetésért! A feleségem és én a piacon vetőmagot, virágot, dísznövényeket árulunk reggel 6-tól délután 1-2 óráig. A nap hátra levő részében pedig mással foglalkozunk... Jézus Krisztus kegyelme

nem a híreket, bölcseket választotta ki bűnbocsánatra és szolgálatra, ami kiváltság... A lelki ajándékoknál az a legfontosabb, hogyan használjuk azokat és mire. Akkor használ az Úr, ha engeded, hogy Ő felneveljen, felnőttkorúvá tegyen.

K. Sámuel: Isten mindenképpen ki akarja mutatni, hogy szeret. Ezért sokféleképpen szól hozzánk. Tegyük azt, amit Ő mond, engedjük, hogy alakítson minket.

Egyéb?

B. Rebeka: Javasolom, annak ellenére, hogy milyennek látszik a helyi gyülekezet, tekintsük Isten gyülekezetének és legyünk hálások létezéséért!

N. Bálint: Hálás vagyok, hogy megint itt lehetek családommal több mint 500 km távolságról.

K. Sámuel: Itt dolgozom a vakációban, fizikai munkát végzek. Meg akartam szokni a munkát, de pénzt is szeretnék gyűjteni. Így sok tapasztalatot szerzek, nem töltöm hiába a nyarat. Jó Istenre összpontosítani.

Sz. Béla: Öröm volt itt lenni. A legfőbb jó, hogy az Úr szabadá tett bűneimtől és úgy szolgálhatok.

MENNYIRE VOLT MÁS EZ A HÉT?

A tábor igazgatóját és az egyik alkalmazottat is megkérdeztem.

Borzási Gyula (a Hargitai Keresztyén Tábor igazgatója): Ebben az évben több fiatal lelkipásztorsalád volt jelen. Ez azt jelenti, hogy a fiatalok szükségét érzik a közösség ápolásának. Az idősebbeknek oda kellett figyelniük erre, és építeni a hidat a generációk között... Az 1Kor sorozat jó témákat adott.

Pestrițiu Ibolya (a tábor alkalmazottja): A vendégek komolyan látogatták a kápolnát. Nagyobb volt a tisztaság, a rend.

MILYEN A MUNKAKÖRÜK?

B. Gy.: A nyáron átlagban napi 16 órát dolgoztam, reggel 7 órától este 11-ig, de volt amikor még később is feküdhettem csak le. Legtöbbször 7 órákor együtt reggelizem a munkásokkal. A személyzettel és a munkásokkal közös áhítattal kezdjük a napot. Beosztom a munkát, aztán a nap folyamán figyelemmel kísérem annak teljesítését. Az építkezéshez szükséges anyagok, szerszámok, felszerelések beszerzése is az én dolgom. A konyhára szükséges élelem, valamint más fogyó termékek beszerzését 2007. májusától nekem kellett intézni. Ebben besegített apósom, a feleségem és fiaim is. A táborozásra való jelentkezést nyilvántartottam,

a táborozók és a vendégek elszállásolását, a szállás beosztását felügyeltem, intéztem. A Tábor működése érdekében a hatósági szervekkel, személyekkel ápolom a kapcsolatot. A tábor levelezési, titkári munkáját végzem. A Székelyföldi Missziókerület elnöki tisztségét, a Székelyföldi Bibliaiskola igazgatói feladatát és tanári munkáját, a Baróti Körzet ügyintéző lelkipásztori szolgálatát is végeztem az Úr kegyelméből. Néhány alkalommal a táborozási turnusokon is szolgáltam tanítással, igehirdetéssel. Lelkigondozói szolgálattól kezdve, adminisztráció, gépkocsivezetés, karbantartás és sok más munka váltják egymást gyors egymásutánban.

P. I.: Reggel 6-tól este 10-ig helyt kell állnom. Már 4 éve alkalmaztak. Azelőtt 29 évet egy geryeszegi disznóhizlaldánál dolgoztam.

HOGYAN TALÁLJÁK FEL ITT MAGUKAT?

B. Gy.: Úgy érzem, most itt a helyem a táborban és az Úr akaratából végzem itt munkámat. Szeretem a táborban.

P. I.: Nagyon jól. Az előző munkahelyemhez képest tisztaság és rend van. Másként élnek, viselkednek a táborozók, mint a világiak. Úgy vagyunk itt, mint egy család.

RÉSzt VETTEK A FOGLALKOZÁSOKON?

B. Gy.: Nem jut időm mindegyikre, de a

közösségi alkalmakon igyekszem jelen lenni, hogy ráérezzek a turnuson megnyilvánuló lelkiségre.

MILYEN VÁGYUK VAN A TÁBORRAL KAPCSOLATBAN?

B. Gy.: Szeretném, ha a Tábor egy kb. 400 férőhelyes konferencia központná nőhetné ki magát. Ehhez még sokat kell építkezni, dolgozni. Rövidtávon: az épülő „Eben HaEzer” öregek otthonát kellene befejezni, és működtetni, és más elkezdett és még be nem fejezett munkát elvégezni. Pl. a volt istálló: „A Bárka” átalakítása, kerítés-építés, a villanyszolgáltatás javítása, az ülepítőrendszer korszerűsítése, a sportpályák befejezése, az udvar és utak rendezése, a tábor területének karbantartása. Hosszabb távon: szeretném, ha a kb. 500 méteres mélységben levő termálvizet felhozhatnánk a felszínre és a táborban hasznosíthatnánk üdülésre, gyógyításra, fűtésre. Szeretném, ha a tábor továbbra is az a hely lenne, ahol Isten munkálkodhat és sokan áldásban részesülhetnek.

OLVASSÁK-E A SZERETET LAPOT?

Borzási Gyula: A Szeretet tájékoztató és közösségápoló szerepet tölt be nálam.

Pestrițiu Ibolya: Szeretem különösképpen a bizonyágtételeket, a tudósításokat. Olvastam a Szeretetet már megtérésem előtt is. Szerettem menni a testvéri közösségbe.

Interjú NEHRÓ BÁLINT kárpátaljai lelkipásztorral

Vass Gergely: Láttam és hallottam őt nemzetközi találkozókra. A Hargitai Keresztyén táborban ismét „felfedeztem” és beszédeiből kiindulva pontosabban tudtam, hogy mit kérdezzek tőle. Íme:

Hogyan történt meg?

Nehró Bálint: 1998-ban történt. Azelőtt is kerestem Istent, gyermekkorom óta tudtam, hogy bűnös vagyok, van pokol és mennyország. Viszont 1998 áprilisában fogtam fel, hogy van számomra is kegyelem. 21 éves voltam, akkor augusztusban be is merítkeztem.

Miként győződött meg elhívásodról?

– Szeptemberben a testvérek elküldtek a kárpátaljai bibliaiskolába. Az első évben semmi rendkívüli sem történt. A második év január 1-2-án börtöltem és imában kérdeztem Istent: Hol kell szolgálnom? Pár nap múlva érkezett a válasz: Beregszászba kell mennem egy magyar baptista gyülekezetbe. Akkor volt ott egy magyarországi misszionárius, akinek a szolgálatát ukránra fordították, csakhogy „nem profi módon”. Pár hónapig foglal-

koztam a gyülekezet fiatalságával. Majd egy mikro-rajonban panel házakban bibliaanulmányozó csoportot indítottunk. Evangelizáltunk a szabadban is. Abból a csoportból 14-en megtértek, alámerítkeztek és a gyülekezetbe csatlakoztak. 2002-03-ban gyülekezeti vén lettem és rám bízta a gyülekezetet. A múlt év tavaszán avattak fel lelkipásztornak. 5 év alatt 29 embert meríthettünk be. Mivel Beregszászban két nyelvet beszélünk, meg akarunk felelni e ténynek. Mindkét irányba tolmácsolás folyik, hogy mindenki mindent érthesen. Az említett 29 tagból 15 magyar, 14 pedig ukrán, orosz, stb.

Mi újság nálatok?

– Most az Úr új ajtót nyitott Ungváron, ahol egy leánygyülekezet született. Alámerítettünk négy magyart, de csak 10 taggal jegyeznek be egy új gyülekezetet.

Kapcsolat az erdélyi testvérekkel?

– Előzőtt 4-5 évvel találkoztunk egy TELEK konferencián Debrecenben.

Először Borzási Istvánnal ismerkedtünk meg, akivel azóta is tartjuk a kapcsolatot. Aztán más családokkal is jó kapcsolat indult be és bontakozott ki. Járt nálunk: Borzási István, Gergely Pál, Veress Efraim és Fazakas György is. E nyáron őt erdélyi magyar fiatal nagyon jó munkát végzett a magyar ifjúsági táborunkban. Azért imádkozunk, hogy még inkább erősödjön kapcsolatunk. Köszönjük a beszélgetést.

Paptamásiak (Bihar) Nyíregyházán (Mo.)

„Határtalan” testvéri szeretetben volt részünk július 27-én, amikor nagy örömmel tettünk eleget a nyíregyházi testvérek szeretetteljes meghívásának. Sok imádsággal és a Zsoltáros szavaival készültünk a találkozóra: „Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, / ha a testvérek egyetértésben élnek! / Csak oda küld az Úr áldást / és életet mindenkor!” (Zsolt 133:1,3)

Ezen a verőfényes nyári napon ilyen áldásokban volt részünk, amiért hálásak vagyunk a mi Istenünknek. A reggeli imaórán ezért ki is fejezhattük hálánkat, ugyanakkor az 1Pt 2:1-5 alapján megvizsgálhattuk, hogy lelki életünk milyen alapokon áll. Krisztus az alap, vagy még mindig tele van a mi szívünk képmutatással, álnoksággal, irigységgel és annyi más bűnnel? De ha Jézus Krisztus a mi alapunk, törekednünk kell a lelki ház felépítésére. Szolgálnunk kell őt szeretettel és tiszta szívből, hogy így példák legyünk a gyülekezetben, otthonainkban, vagy bárhol a hétköznapi életben.

Az imaóra után lehetőségünk volt jobban megismerni egymás gyülekezetét beszámolók által. Tóth Zoltán helybeli

lelkipásztor röviden bemutatta a nyíregyházi gyülekezet életét és munkáját. Ugyanakkor a 115. Zsoltár alapján buzdított az istenfélelemre és dicsőítésre. Ezt próbáltuk tenni énekeinkkel, biztonyságtételek és szavak által. Törekedtünk, hogy Istenhez méltóan szolgáljunk, tovább adjuk az ő üzenetét, amely a gyülekezeti egységről, szeretetről és szolgálatról szóltak.

Dél előtt lelkipásztorunk, Albert István Zsolt testvér hirdette az ígét az ApCsel 4:23-31 alapján. Elgondolkozhattunk és felmérhettük, hogy a robotos hétköznapi sodrában mit jelent számunkra a gyülekezet, hogyan gondolunk rá, ahová vágyunk menni, erőnknek a forrása a találkozás Istennel és testvéreinkkel. Vágyunk együtt imádkozni, egymás hite által épülni, erőt meríteni a hétköznapiakhoz? Mit viszünk a gyülekezetbe? Fontos, hogy vigyük a saját részünket, adjunk másoknak tehetségünk, talentumaink által. De mindenekelőtt a legfontosabb, hogy Jézus Krisztus legyen a középpontban, neki éljünk és szolgáljunk.

Délben a nyíregyházi testvérek sok testi jóval is elláttak, miközben lehetőségünk volt baráti kapcsolatokat is kialakítani.

A nyíregyházi baptista imaház.

Az ebéd után felfrissülve foglalhattuk el újra helyeinket. Lelkipásztorunk délutáni igei szolgálata az 1Kor 1:10-17 alapján a gyülekezeti életéről, annak működéséről beszélt: „A mi Urunk Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, hogy mindnyájan egyféléképpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások, hanem ugyanazzal az érzéssel és ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjatok egymáshoz.” (1Kor 1:10)

Testvérünk arra figyelmeztetett, hogy gyülekezeteinkben ne legyenek szakadások, széthúzások, hanem egy érzéssel, ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjunk egymáshoz. Tegyük Jézust életünk urává, és egységes szívvel szolgáljuk őt, hiszen mindent Istentől kaptunk. A gyülekezet olyan, mint egy lánc, amelyben minden láncszemre szükség van.

A paptamásiak látogatása Nyíregyházán a TELEK-találkozók gyümölcse. Szívünkben hála van Istenünk iránt ezért az áldásokban teli napért. Reméljük, hogy még lesz lehetőségünk együtt szolgálni és örülni.

ZSIGMOND ZITA, Tamási

A tamási énekkar a nyíregyházi imaházban.

Hirdetés: könyvek

ISTENT DICSŐÍTŐ VERSEK, (Második bővített kiadás, 2008). Ára: 10 lej,

BETEKINTÉS A FÁJDALOM TITKAIBA (Elmélkedések Jób könyvéről), és JÓB LEÁNYAI (2007) Ára: 10 lej

A HÁZASTÁRS MINT JUTALOM AVAGY OLYAN VIRÁGOT SZAGOLSZ, AMILYET SZAKÍTOTTÁL! Ára: 10 lej.

LELKÜNK BÉKESSÉGE, AVAGY EGY NAPI SZUSSZANÁS. Ára: 5 lej

„VONJ ENGEM TE UTÁNAD” – ÉNEKEK-ÉNEKE. Ára: 5 lej

JÓB LEÁNYAI (2007). Ára: 3 lej.

Elérhetők a köv. címen: Szilágyi Imre, Str. Nicolae Jiga nr. 30, Oradea, cod: 410028. Tel.: 0359 454 977 (RDS).

A kiadványok kaphatók a szövetség irodájában is.

Emlékezés V. Nagy Lajosra

Rendhagyó istentiszteletet tartott a bihari baptista gyülekezet augusztus 17-én, vasárnap délután négy órai kezdettel – kint a temető-kertben – V. Nagy Lajos úttörő baptista prédikátor felújított sírhelyénél. A még élő hozzátartozók, valamint a szomszéd helységek gyülekezeiteiől jött vendégek, illetve Bihar község és a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége (RMBGYSZ) képviselőinek jelenlétében történt az új sírkő leleplezése és megkoszorúzása.

Emlékek és indíttatások

„Isten gondviseléséért kívánunk hálát adni, ahogyan a gyülekezetet és az anyaszentegyházat védelmezi, és aki a megfelelő időben a megfelelő embereket és vezetőket kirendeli” – mondotta az ünnepség megkezdésekor Albert István Zsolt helybeli baptista lelkipásztor.

Ezután énekkari és fúvószenekari számok következtek (az énekkart Szász Attila, a tamási és nagyvárad fúvósokból összeállt együttest Kerecsi József vezette), miközben Szivák Etelka és Szász Etelka alkalmi szavakat adott elő.

id. Sápi Gyula bizonyágtételében ifjúkori emlékeit idézi V. Nagy Lajossal való találkozásából.

Szász Gyula gyülekezeti előjáró a sírhely felújításának történetét mondta el. „Az elmúlt években kaptunk javaslatot Magdus nénitől, az egyetlen ma is élő unokától. Ugyanekkor a gyülekezet vezetőiben is érlelődött a gondolat, hogy helyre kellene hoznunk a már alig felismerhető sírhelyet.”

Gazdag életút

V. Nagy Lajos élettörténetét Szász Attila olvasta fel. A bihari gyülekezet

hajdani előjárója hosszú életet kapott Istentől, 90 esztendő: 1862. május 15-én született Biharon. Házassága nem volt könnyű, első felesége korán meghalt, öt árva hagyva maga után. Második feleségével, Kiss Eszterrel (özü. Sós Bálintné) 34 évet éltek, akit szintén neki kellett eltemetnie. 70 éves korában harmadjára is megnősült, felesége, Bartus Eszter 18 évi házasság után meghalt, másfél év múlva, 1952-ben férje is követte őt.

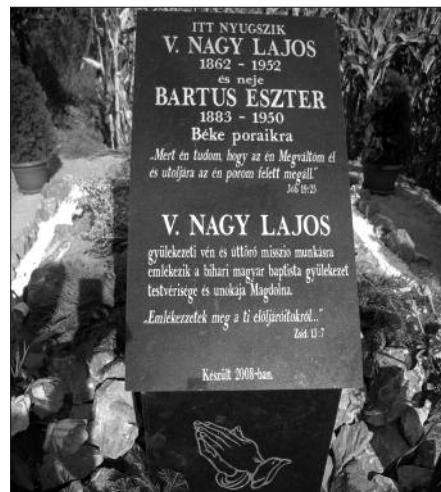
V. Nagy Lajos életének jeles fordulópontja volt 1890. július 13, amikor 28 évesen, az erdélyi parasztproféta, Kornya Mihály által bemerítkezett. A hitéletben és a bibliaismeretben gyorsan fejlődött, mert öt év múlva gyülekezeti vénné avatták fel. Úttörő munkásságát a bihari tájakon kezdte el, majd az Érmelléken és Szatmár környékén folytatta. 1920-23 között Nagykárolytól Nagyváradig terjedő körzetet alapított.

Munkássága a Székelyföldön

1924-ben a nagyvárad szövétség irányításával Maros megyébe megy, ahol az Úr nagyon megáldotta fáradozásait. Általa alakult meg a marosvásárhelyi gyülekezet és körzet. 1924-'29 között, amíg ott dolgozott, az alábbi gyülekezetek és misszióállomások létesültek: Marosvásárhely, Marosszentgyörgy, Dédrádszéplak, Rugonfalva, Héderfája, Telek, Timár, Fiát, Mezőkirályfalva, Mezőbánd, Nagykend, Nyáradkarácsonyfalva, Maroshévíz, Balázsfalva, Nagyenyed, Bözdújfalva, Sófalu és Kozmás.

Igei üzenetek

A koszorúzás előtt Borzási István szilágyperecseni lelkipásztor, az RMBGySz missziós alelnöke hirdetett igét. „Teljes odaszánással szolgáljuk az Urat” – mondotta, és a Józsué könyvéből idézte a közismert fogada-

lom tételt: „De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” (Józsué 24:15).

Az ünnepség záró igehirdetésében Gergely István mihályfalvai lelkipásztor, az RMBGYSZ elnöke többek között hangsúlyozta: „nem elég csak emlékezni, csupán az emlékek vizével nem olthatjuk lelkiünk szomját”. A Krisztus követéséről szól, amit V. Nagy Lajos is tett, amire az Úr Jézus ekképpen hívta fel a tanítványai figyelmét: „Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem” (János ev. 12:24).

Koszorúzások

A két igehirdetés között történt az új sírkő leleplezése, a Romániai Baptista Szövetség részéről Gergely István és Borzási István helyezték el virágkoszorút, a helyi gyülekezet nevében Albert I. Zsolt és Szász Gyula, az utódok részéről Szilágyi Magdolna unoka és Máté Magdolna dédunoka, a község nevében Szeghalmi Győző alpolgármester.

Az ünnepség 18.15-kor a „Vidd a jó hírt” c. énekkel fejeződött be (a dallam Beethoven szerzemény és az Európai Unió himnusza). Ezt követően a szervezők kaláccsal, üdítővel vendégelték meg a résztvevőket, akik felé búcsúzáskor a helyi lelkipásztor jókívánsága ekként szólt: „E megemlékezés által is Isten ígéje hadd vegyen újabb lendületet – bennünk és általunk”.

SZILÁGYI LÁSZLÓ

(Megjelent a *Bihari Hírmondó* aug. számában)

V. Nagy Lajos sírjánál (balról-jobbra): Szász Gyula, Borzási István, Gergely István, Albert István Zsolt és Szeghalmi Győző

Új szemekkel látni ISTEN GONDVISELÉSÉT

Az idei imanapi programot a délnyugat csendes-óceáni baptista nőtestvérek állították össze. A délnyugat csendes-óceáni nőszövetség egyike a Baptista Világszövetség tagszövetségeinek. Hozzá tartoznak: Ausztrália, Fidzsi-szigetek, Új-Zéland, Pápua Új-Guinea, Pápua-Indonézia.

Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok (1Pt 5,7).

Nem vonja meg javait az ÚR azoktól, akik feddhetetlenül élnek (Zsolt 84,12).

Milyen csodálatos ígéretei ezek a mi szerető és gondviselő Istenünknek. Túl gyakran úgy gondoljuk, hogy Isten gondviselése csak az életünk kedvező eseményeiben mutatkozik meg, az örömteljesek, felemelő eseményekben. De ha kellemetlen élményekben van részünk, gyászban, szenvedésben, megpróbáltatásban, néha feltelesszük a kérdést: „Istenem hol vagy? Miért engedted ezt meg?”

Lorraine Walker

A Csendes-óceán délnyugati területén arany tengerpartok vannak, kristálytisza kék vizek, és kellemes az időjárás. Lehet, hogy mindez egy idilli életformát sejtett. Viszont ahol emberek élnek ott vannak nehézségek, van boldogtalanság és megpróbáltatások. Lehet, sohasem értjük meg ebben az életben, hogy Isten miért engedi meg ezeket, de bizonyosak lehetünk ígéreteiben, hogy ő gondot visel rólunk. Egy régi mondás szerint ugyanannyi csillag van az égen délben, amint éjszaka, csupán nem látjuk őket a nap ragyogása miatt. Isten pontosan úgy gondot visel a próbák alatt, mint az örömteljes pillanatokban, néha csupán nem látjuk Őt a könnyeink között. A körülöttünk levő világ tele van szenvedéssel, gyásszal és tragédiával. Legyünk

Imanapi gyűjtésünkkel is a térség szükségein segítünk: Új-Zélandon a prostitúció által veszélyeztetett fiatal nőkön, Ausztráliában nyakrák elleni oltás az őshonos lányok számára, bibliatanulmány az őshonos nőtestvéreknek, a Fidzsi-szigeteken menedék a családon belüli erőszak által fenyegetett nőknek.

azok, akik elmondjuk a szenvedő világnak, hogy az Úr valóban gondot visel. Lássuk új szemekkel Isten gondviselését és szeretetét, amely az Úr Jézust lehozta a mennyekből mihozzánk egészen a golgotai kereszting, ahol helyettünk halt meg.

LORRAINE WALKER
a Délnyugat csendes-óceáni
Baptista Nőszövetség elnöke

Bibliatanulmány Isten gondot visel egész lényünkről

Isten a maga tökéletes képmására teremtetten az embert, mégis Ádám bűnbeesése és a mi belső bűnre való hajlamunk miatt az életünk távol áll a tökéletestől. Megcsaljuk önmagunkat és engedetlenek vagyunk Isten iránt.

Gondoljunk a következőkre:

- 3 milliárd embernek a napi jövedelme kevesebb mint 2 dollár
- 1 milliárd ember nem tud írni-olvasni
- a szakadék a gazdagok és szegények között 105 az 1-hez, és naponta szélesedik
- az AIDS betegség több, mint 14 millió árvát eredményezett, és 92%-uk Afrikában él
- 12 millió 5 év alatti gyermek hal éhen minden évben
- a világ szegényeinek 70%-a Ázsiában él
- a Thaiföldi nőknek, akik városra költöztek, 40%-a prostitúcióra adja magát
- több mint 800 millió ember krónikusan alultáplált

Isten emberré lett és magára vett minden emberi szenvedést, hogy örök életet adhasson nekünk (Ézs 53,3-10; Jn 3,16) Isten gondviselése olyan nagyszerű, szere-

tete olyan mély, hogy egy utat nyitott számunkra, hogy hozzá jöhessünk megtéréssel és bűnvallással, és elfogadhassuk az örök élet ingyenes ajándékát, amit Ő kész adni számunkra. (Mk 10,45; 16,16; Jn 11,25-26)

Sandra Simpson a „Jézus gondoskodik a szükségeidről” (1998) egy híres zongoristáról ír, akinek egy este egy koncerten kellett fellépnie. Nagy tömeg jött el, hogy meghallgassa a játékát és várták, hogy előjöjjön. Ezalatt egy kislány ment fel a színpadra, leült a zongorához, és elkezdett játszani rajta két kis ujjacskájával. A hallgatókat zavarta a dolog, egy férfi felállt, hogy visszahozza a kislányt a nézőterre. Éppen akkor lépett a színpadra a híres zongorista. Intett a hallgatóknak, hogy maradjanak csendben, és a férfinak, hogy menjen vissza. A kislány folytatta a játékát a két ujjával, és a zongorista mögéje ült. Karjaival körülölelte a kislányt és elkezdett tíz ujjal játszani a kislány mindkét oldalán. A kettejük zongorajátékából a csodálatos dallam jött létre.

Az életünk egyszerű dallamának a Megváltóra van szüksége, hogy teljes harmóniára vezesse azt. Gyakran úgy véljük, gondoskodni tudunk a saját szükségünkön, de próbálkozásaink olyan szármalmasak, mint a kislány két ujjal játszott dallama. Az Úr Jézus arra vár, hogy szerető karjával átkaroljon, meg sokszorosítsa a dallamot az Ő harmóniájával, amíg a hangzás egyre inkább jézusi lesz.

Mit kell bemutatnunk az embereknek?

- a megsebzett életüket (Zsolt 34,19-20; Zsolt 147,2-6; Ézs 61,1)
 - Jézus a megbocsátás egyedüli forrása (Róm 10,13; ApCsel 4,12)
 - Isten szeretetének és gondoskodásának kimeríthetetlen mélységét irányukban (Jn 3,16; 1Jn 4,9-12)
- Ha Krisztus követőinek valljuk magunkat, szükséges, hogy mi is kitarjunk a karjainkat a megsebzettek, betegek, magányosak, levertek, kábítóserfüggők, gyengék, társadalom által kivetettek felé. Az embereknek szükségük van Jézusra, és csak akkor találják meg, ha az evangéliumot hirdetjük és megéljük az életünkkel.

IMÁDKOZZUNK

Afrika

Szellemi ébredésért Afrikában. Látszólag az iszlám tért hódít, és pénzrel próbálják az embereket az iszlámhoz csalogatni.

Békéért a háború által sújtott övezetekben, különösen Közép-Afrikában.

Hogy az Úr gyógyítsa a háború áldozatait: az özvegyek, árvák fájdalmát, az AIDS betegeket, a megerőszakolt nőket.

A szegénység és írástudatlanság által sújtott afrikai nők helyzetének javulásáért. Hogy az afrikai politikai vezetők Isten félelmében vezessék az embereket.

Az Afrikai Baptista Nőszövetség újonnan megválasztott vezetőbizottságáért.

Ázsia

Az Ázsiai Baptista Nőszövetség 50. évfordulós ünnepségéért, melyet Indiában tartanak, 2009. január 7-9. között. Az indiai baptista nőtestvérekért, akik a találkozót előkészítik. Hogy a politikai tiltakozás és pogány vallási hatalmak szembenállása ellenére az Úr neve magasztaltassék ezen a konferencián.

Az elszegényedett ázsiai nőkért, akik a természeti csapások, szegénység, háború, erőszak, prostitúció, AIDS, munkahelyi hátrányos megkülönböztetés, hozománygyilkosság, és más társadalmi igazságtalanságok miatt szenvednek.

Hogy a keresztyének fontos feladatnak tekintsék az evangélium elvitelét Ázsia távoli területeire, ahol emberek milliói még nem hallottak az Úr Jézusról.

A földrész válságos területeiért. Sok országban katonai uralom van, sok a politikailag instabil ország, vagy igazságtalan kormányzat alatt.

A természeti csapások több ezer áldozatáért, különösen a gyermekekért. A szenvedés, éhezés és betegség megszűnésért.

Az ázsiai baptista a női vezetőkért.

Karib-tengeri szigetek

A családon belüli erőszak szinte a világon a leginkább jelenlevő probléma, a Karib-szigeteken a nők 30-48%-a szenved az családon belüli erőszak miatt.

A női test árutárggyá vált a szexpiacra. A Karib-térségből évente legalább 50.000 nő és gyermek válik az emberkereskedelemben áldozatává.

A világon több mint 40 millió AIDS-fertőzött ember él. A Karib-szigeteken körülbelül 200.000 AIDS-fertőzött nő.

A világ szegényeinek többsége nő. A Karib-térségben az emberek 25-49%-a él a létminimum alatt, és ezek között több a nő mint férfi.

Imádkozzunk a kábítószer-kereskedelemből megszűnéséért.

Imádkozzunk, hogy a baptista nőtestvérek meglássák a fentebb említett szükségeket, és képesek legyenek segíteni.

Európa

Hogy az európai nőtestvérek Isten ígéjét alaposabban tanulmányozzák, szorosabb imaközösségben kerüljenek, hogy tiszta eszközök lehessenek az Úr szolgálatában.

A gyülekezeti tagok szellemi növekedéséért, hogy legyen erejük ellenállni az anyagiasságnak. Az üzletemberekért, hogy az üzleti tevékenységük valódi missziós terület legyen.

Hogy több fiatal nőtestvér bekapcsolódjon a női missziómunkába.

A gyülekezetek ifjúságáért, hogy megtérjenek és kapcsolódjanak be az Úr munkájába.

A gyülekezeti eljárókért, hogy Isten tegye őket jó példaképpé.

Az emberkereskedelemből áldozataivá vált nőkért és gyermekekért. Azokért, akik azon dolgoznak, hogy kimenekítsék az emberkereskedelemből áldozatait. A politikusokért és kormányokért, hogy ismerjék el a problémát és tegyenek lépéseket az ellene való harcban.

Hogy a kelet-európai férfiak és nők munkahelyet találjanak, és ne kelljen elhagyniuk családjukat pénzkeresés végett.

Latin-Amerika

Hogy az emberek üdvösségre találjanak a latin-amerikai „Jézusban élet van” evangélizációs kampány által.

Az argentin baptista nőtestvérekért, hogy betölthessék Isten akaratát.

A Monte Horeb gyülekezeti épület építéséért és az anyagiakért San Cristobalban, a Dominikai Köztársaságban, hogy a menekültek gyermekei és a cipőtisztító gyermekek otthonra találhassanak benne.

A braziliai nőtestvérek szervezeteinek megerősödéséért.

A Braziliai Női Missziós Szövetség 100 éves szolgálatának emlékünnepeért.

A nők jobb életkörülményeiért.

Hogy a Latin-amerikai Baptista Nőszövetség újabb tagszövetségeket vehessen fel.

Észak-Amerika

Hogy a baptista nők meglássák és válaszoljanak a szükségekre: Isten bátorítását vihessék a meggyengült családoknak, erősítést a működő családoknak, gyógyítást az összetört családoknak.

Hogy Isten óvja meg az ifjúságot a rossz döntésektől, a rossz hatásoktól. A keresztyén vezetőkért és tanácsadókért.

Azokért az észak-amerikaiakért, akik állandó félelemben élnek a háború, gazdasági csőd, összetört álmok, vagy társadalmi igazságtalanság miatt.

A baptista nőtestvérekért, akik olyan családtagot gondoznak, akik nem tudnak magukról gondot viselni.

Hálát adunk Istennek a baptista nőtestvérekért, akik világosságot gyújtottak az emberkereskedelemből, a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása sötét világában.

Ausztrália és a csendes-óceáni szigetek

Adjunk hálát gyermekszülő kunyhók létesítésére és földmogyoró-prések beszerzésére kapott anyagi támogatásért Pápua Új-Guineában.

Bár bizonyos területeken vannak esőzések, Ausztráliában általános a szárazság. Sok termelő elhagyja a földterületeit. Imádkozzunk rendszeres esőért, de ami fontosabb, a szellemi esőért is Ausztráliában és Új-Zélandon, hogy lelki ébredés legyen e két országban.

Hálát adunk a Dorkász varró-projektért a Fidzsi-szigeteken, amelyre az imnap gyűjtésből kaptunk támogatást, néhány évvel ezelőtt. Imádkozzunk a politikailag instabil Fidzsi-szigetekért.

A nyugat-pápui fiatal nőkért, akik nem találnak munkát a középiskola befejezése után. Sokan az utcára kerülnek, éheznek, alkohol- és kábítószerfüggővé válnak, kitéve az AIDS és más betegségeknek.

A Délnyugat csendes-óceáni Baptista Nőszövetség konferenciájáért, amelyet 2009. májusában Cairns-ban fognak megtartani. Hogy legyen pénz a pápua új-guineai és nyugat-pápui nőtestvérek részvételének támogatására.

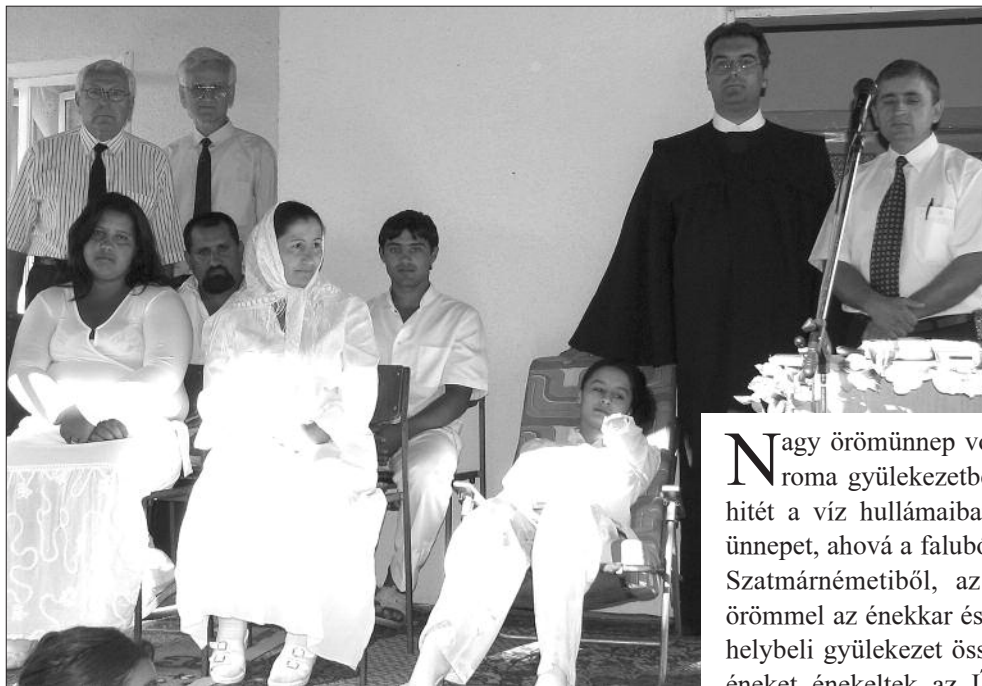
Hogy a térségben élő nőtestvérek teljesen átadják magukat az Úr szolgálatára.

A nőszövetség felhívása:

Az itt felsorolt témák mellé vegyük fel a gyülekezeteink sajátos gondjaiból fakadó kéréseket is, és imádkozzunk a felemás igában élőkért, a csonka családokért, a nemzedékek közötti jó harmóniáért, misszióért.

A női körök vezetőit kérjük szépen, hogy ne feledkezzenek el az imnap gyűjtésről sem. A pénzüsszeget „Imnap adomány” megjelöléssel személyesen a Szövetség irodájában lehet átadni, vagy postán elküldeni a nőszövetség pénztárosahoz.

Cím: Szilágyi Borbála,
417078 Sántion, nr. 17. Jud: Bihor
Tel.: 0259 316 508,
mobil: 0749 27 1789

A képen jobbról balra a következők láthatók, az első sorban: Dana Izolda, Dana Ilona, Milák Meggi, a második sorban: Nagy Kasza Zoltán, a mezőteremi misszió felelőse, Szűcs Sándor lelkipásztor, Horváth László, Kerezsi Károly, a harmadik sorban: Ivánitzki István gyülekezeti vén és Baricsán István, mezőteremi missziói felelős.

Nagy örömnép volt augusztus 31-én a **mezőteremi** Roma gyülekezetben, ahol öt fehérruhás vallotta meg hitét a víz hullámaiban is. Az udvaron tartottuk meg ez ünnepet, ahová a faluból közel 200-an jöttek el. Szatmárnémetiből, az anyagyülekezetből szolgált nagy örömmel az énekkar és a fúvószenekar. Nagyon szép volt a helybeli gyülekezet összefogása is, ők ugyanis három szép éneket énekeltek az Úrnak. Az ígét Gál Győző vendég lelkipásztor testvér hirdette nagy lelkesedéssel, miután a bemerítkezők szóltak a hallgatókhoz, mély átéléssel és egyszerűséggel. Volt közöttük egy mozgássérült lány is, aki a könnyeket is kicsalta a szemünkből, mikor arról beszélt, hogy bár testileg gyenge, de lelkileg-hitben erős.

A bemerítést Szűcs Sándor helyi lelkipásztor végezte, majd a több mint 300 jelenlevő a helybeli testvérek szeretetvendégségét is élvezte. Kívánjuk Isten áldását a hirdetett ígére és növekedést az új tagoknak. **Sz. S.**

Minden szempontból Műnnep a vasárnap, mégis különleges alkalma volt a **szatmárnémeti** gyülekezetnek augusztus 17-e, amikor négyen vallották és pecsételték meg hitüket a bemerítésben is. Már az imaórán hálaadásra és kitartó lelki vetésre buzdított az Úr a testvérek által a Jel 5:5 és a 126. Zsolt alapján.

Az ígét Máté Miklós testvér, a vajdahunyadi és radnóti körzet lelkipásztora hirdette az ApCsel 9:1-22 alapján. Kiemelt néhány fontos dolgot, amelyet Saulnak meg kellett tanulnia, s amely manapság is minden megtérés, Isten követés elengedhetetlen tartozéka: Sault beragyogta az Úr fénye, néven szólította az

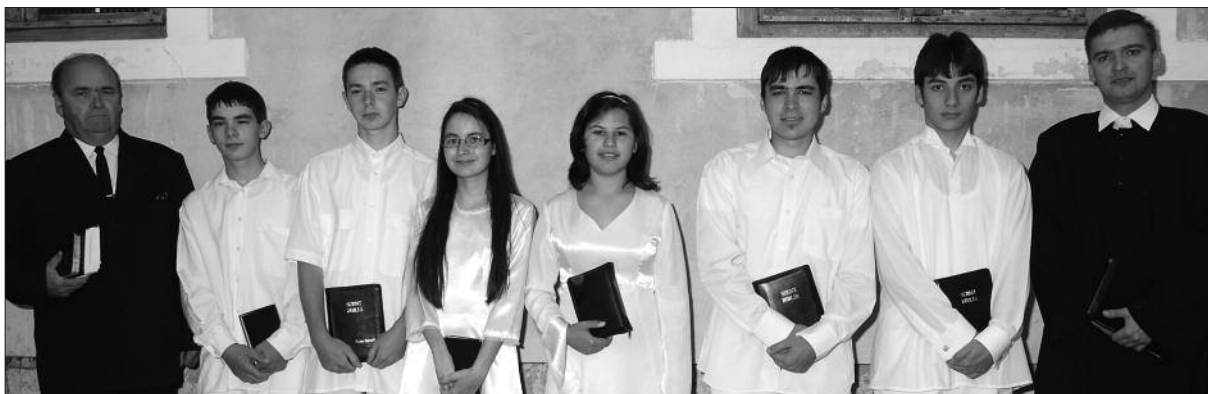

Úr, találkozott vele, fel kellett adnia saját terveit, céljait. Különleges volt ez a bemerítés az új tagok miatt is: a három fiatal (két lány és egy fiú) mellett egy idős hallássérült testvérnő is alámerítkezett.

A három fiatalról röviden: Bakó Tímea és Edit testvérek, hívó családban nőttek fel. Az Úr megszólította őket, és egy időben, de külön-külön megértették a bemerítés fontosságát is. Borzási András is hívó családban nőtt fel, meghallotta az Úr hívását, így követte őt. Megható volt látni ismét, hogy az Úr azokat is megszólítja, akik fizikai fülükkel nem hallanak, s nem is beszélnek. Így már nyolc süketnéma tagja van a szatmári magyar baptista gyülekezetnek.

A bemerítést Szűcs Sándor lelkipásztor testvér végezte, az új tagokért kézzel a Máté Miklós, Szűcs Sándor és Vékás Zoltán testvérek imádkoztak. Az Úr áldja és őrizzze meg az új tagokat (is.) **Vékás Benjámín**

A képen balról jobbra: Vékás Zoltán, Reman Anna, Borzási András, Szűcs Sándor, Bakó Edit, Bakó Tímea, Máté Miklós.

Június harmadik vasárnapja a második alkalom volt e hónapban, amikor temetésre gyűltek egybe a **besztercei** atyafiak. Az elsőhöz képest ez örömtelibb együttlétnak bizonyult, hiszen nem fizikai halálnak, hanem az ömber elmúlásának és az új bemutatkozásának voltak tanúi mindazok.

A zsúfolásig megtelt imateremben Bándi Sándor egrespataki lelkipásztor hirdetett ígét (Jézus bemeitkezésének története, Mt 3:13-17). Utána a fehér ruhások szolgálatai következtek, jó volt látni eltökéltségüket, örömlüket. A bemeitkezők a helyi gyülekezet fiataljai. Az alámerítést lelkipásztorunk, Kelemen S. Sándor végezte, majd a friss tagok először járultak az Úr asztalához. Az ünnepi hangulatot fokozta a gyülekezet énekkarának és a besztercei ifjúságnak a szolgálata. Urunk szerető gondoskodását láthattuk abban, hogy habár hazaszólította gyülekezetünk egyik oszlopos tagját, hat másikkal ajándékozott meg minket. Imádkozzunk, hogy fiatal testvéreink is egyre hasznosabb és használhatóbb eszközökké váljanak az Ő kezében! **Szilágyi Szabolcs** – *A képen láthatók: Bándi Sándor lp., Pap Zsolt, Pap Dániel, Orbán Eliza, Gedő Salome, Orbán Arnold, Szilágyi Tibor, Kelemen Sándor lp.*

Isten kegyelméből augusztus 3-án **Kovácsznán** szép Inapunk volt, mert kilenc-tíz év után újból megmozdult a bemeitő medencében a víz. Három fiatal fehér ruhás tett bizonyrágot az Úr melletti döntéséről. Az imaház zsúfolásig megtelt. A közös énekekben a sepsiszentgyörgyi fiatalok vezettek. Az reggeli áhítaton Ivaniczki Efraim a sepsiszentgyörgyi gyülekezetből (Préd 9:8), valamint Veress Bálint a kézdivásárhelyi gyülekezetből (Jn 12:26) buzdított imára. A bemeitkezők (*Fejér István, Fejér Sámuel, Zágoni János*) bizonyrágtvése után Kiss Zoltán, a sepsiszentgyörgyi gyülekezet lelkipásztora hirdette az ígét (ApCsel 8:36-40), Isten keresésének, az ő akarata megértésének, valamint a megértett és elfogadott igazságok gyakorlatba helyezésének a fontosságát emelte ki. A bemeitést János Csaba, a gyülekezet lelkipásztora végezte. Berta László, körmendi előljáró (Magyaró.) szólt még Isten ígéből, miután a frissen bemeitett testvéreinkért imádkoztunk.

Isten kegyelme folytán és a gyülekezet áldozatkészsége

által jelen levőket megvendégelhettünk. A délutáni alkalmon az új tagokat köszöntötte Fejér Sándor, Szabó Ágnes, Rákosi András, Szakács Annamária, Ivanitzki Efraim, Bálint Vilmos és Veress Bálint testvér. Igehirdetéssel a vendég lelkipásztor szolgált (Péld 6:6-11). Ezt követően az Úr asztalához járultunk. Hálát adunk Isten jóságáért, amellyel letekintett reánk. A vágyunk az, hogy ne kelljen újból tíz évnek elmúlnia itt Kovácsznán a következő bemeitésig. Az Úr tartsa meg kedves fiatal testvéreinket. **J. Cs.**

Isten kegyelméből bemeitési ünnepélyt tartottunk **Kiskapuson** Június 29-én, amelyre sokan eljöttek: a bemeitkezendők osztálytársai, rokonai és a falubeliek közül is. Három fehér ruhás tett bizony-

ságot a víz hullámaiban Jézus Krisztusban való hitükről és a tőle kapott új életükről nyilvánosan is elkötelezve magukat az Ő követésére. Az evangélium üzenetét id. Veress Ernő lelkipásztor hirdette az ApCsel 10:34-48 alapján az Isten Szentlelkének csodálatos munkájáról és annak következményeiről az életünkben. A képen láthatók jobbról balra: id. Veress Ernő, Ambrus Krisztina, Ambrus Mária, Pusztán Mária és Székely Béla Dániel. Az Úr tartsa meg az új tagokat és árássa reájuk minden áldását a mennyekből.

Délután Székely Béla Dániel és Tünde második gyermekének bemutatására is sor került, vendég lelkipásztor testvérünk a Mt 19:13 alapján hirdette az alkalmi ígét. Az együttléteket a gyülekezet énekkara és a fiatalok köszöntő énekei tették még felemelőbbé. **SZ.B.D.**

Felhívás

Keressük azt az egyedülálló férfit, vagy házaspárt, aki az Úr hívásának engedve kész lenne elmenni egy évre Vajdaságba, missziómunkát végezni. A misszionárius feladat körében lenne igehirdetés, lelkigondozás, evangelizálás gyermek- és ifjúsági munka. Fizetés és teljes ellátás biztosítva van. A szolgálati idő meghosszabbítható. Az érdeklődők jelentkezzenek Kovács József főtitkár testvérnél.

Kovács József

KÖZLEMÉNY

Együttműködési szerződés a Szövetség és a Mission to Europe között

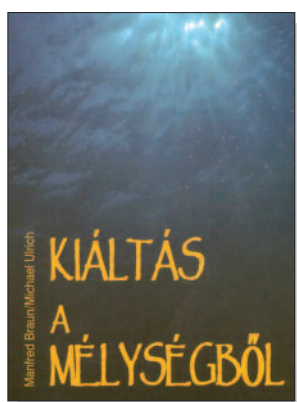

A Mission to Europe angliai szervezet, amelynek elnöke Miss Margaret J. Robinson, már több mint 18 éve tevékenykedik Romániában. A múltban e szervezet által segítség érkezett a Teológiára, a Filadelfia Öregotthon, a Hargita Keresztyén Tábor és szükségben lévő személyek számára. Eddig a Mission to Europe hivatalos szerződés nélkül is szívesen segített, azonban az angliai alapítványi törvények szükségessé tették egy szerződés aláírását a Szövetség és a Mission to Europe között. Margaret Robinson idősödő kora ellenére nagy buzgalommal és az Úr iránti hűséggel irányítja a missziót. A szerződéskötés egyben hála kifejezése is volt azért a támogatásért, amit az Úr rajta keresztül adott nekünk.

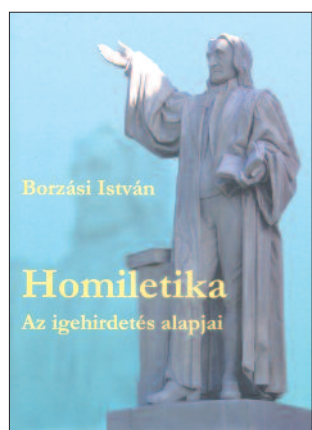
Mivel a lelkipásztorok táborozási hetén több olyan lelkipásztor volt jelen, akik nem csak, hogy ismerik Robinson testvérnő munkáját, de alkalmuk volt vele együtt is munkálkodni, és mivel ezen a héten a Szövetség vezetősége is jelen volt, ezért a szerződés aláírására augusztus 21.-én került sor a Hargitai Táborban. A Mission to Europe elsősorban a Hargitai Keresztyén Tábor fogja támogatni a jövőben, de ha erre lehetőség adódik, akkor más szövetségi, gyülekezeti és egyéni segélyezés is szóba jöhet.

KOVÁCS JÓZSEF, a Szövetség főtitkára

Hirdetés: könyvek

A **KIÁLTÁS A MÉLYSÉGBŐL** c. könyv 134 oldalon, puha fedéllel jelent meg az Agape kiadó gondozásába 2008-ban. A német szerzők történeteit Gergely Erzsébet Borbála fordította. A megrázó történeteket tartalmazó kiadvány jutányos áron beszerezhető a köv. címen:
Gergely Pál, Cod: 457210 Ip, nr. 226.
Tel: 0260 671 707, email: palgergely@yahoo.com

Borzási István: **HOMILETIKA – AZ IGEHIRDETÉS ALAPJAI**. A 345 oldalas könyvet, kemény kötéssel, a marosvásárhelyi Mentor Kiadó adta ki 2008-ban. A bibliai szöveg megszólaltatásának gazdag ismeretanyagát igehirdetők, teológusok, gyülekezeti szolgálattevők forgathatják haszonnal. A könyv ára: 35 lej, és kapható a szövetség irodájában, valamint a szerzőnél (457265 Pericei, Str. Bisericii nr. 414. Tel./Fax: 0260 672 941, 0749 271001, 0744 613150)

A szilágyballai imaház ünnepélyes megnyitója

Elkészült a szilágyballai magyar baptista gyülekezet új imaháza, a megnyitó ünnepségre augusztus 24-én került sor. A résztvevők száma kilencszáz és ezer között volt.

Délelőtt a fő igehirdetést Gergely István szövetségi elnök tartotta („Jákób álma” 1Móz 28:10-22), délután Kovács József főtitkár hirdetett ígét ((1Pt 2:1-12,

id. Király K. Sándor és Király Béla imádkozott, a vendégek részéről Szekrényes Pál és Bándi Sándor. Ez a harmadik imaháza a ballai gyülekezetnek. Az elsőt 1920-ban építették, ugyanezen a helyen, ugyanígy T-alakban. Ennek egyik szárnyát '46-'47-ben nagyobbították. A '90-es évek megnövekedett közúti forgalma előhozta az alap rejtett hibáit, a falak megrepedtek, a stabilizálás óriási

„Épüljete fel lelki házzá”). Az énekkari és fúvószenekari számok között igei köszöntést mondtak a szomszéd gyülekezetek lelkipásztorai és a missziókerületek képviselői: Bálint Pál, Borzási Gyula, Borzási István, Budai Lajos, Gergely Pál, Módi Miklós, Péter István, Szekrényes Pál. Üdvözlét mondott Seres Dénes szilágysági RMDSZ-es parlamenti képviselő. Szót kapott három magyarországi vendég is: Veress Imre lp., Nagy Mihály és Sütő László ny. lp-ok. Az építkezés történetét vetített képekkel egybekötve Király György ismertette (K.Gy. a gyülekezet részéről volt felelős a munkálatokért). Ezt követte az új imaházért való hálaadás és felajánlása az Úrnak: a helybeliek részéről

összegbe került volna. E mostani szilárd alapra, kőre épült.

Az ünnepség délelőtt közel négy órás volt. Reggel fél 9-kor szólaltak meg a szabadban a fúvósok, majd az énekkar. „Nyissátok ki előttem az igazság kapuit” – a 118. Zsoltár 19-29 verseit kilenc óra előtt tíz perccel a gyülekezet lelkipásztora, Király Tibor olvasta fel, azután Bálint Pál kolozsvári lelkipásztor imádkozott. A bejárati ajtó előtt kifeszített fehér szalagot a gyülekezet pásztorja és a RMBGYSZ elnöke vágta el. Az énekkar tagjai vonultak be először. Garai Zsolt zenetanár testvér orgonajátéka közben a helybeliekkel és vendégekkel megteltek a karzatokon is a padok. A zsúfoltság ellenére a T-alakú terem világosnak, szellősnek tűnt és a tágasság élményét nyújtotta.

Három szolgálattevő buzdított az imaórán, elsőnek Kiss Imre, a gyülekezet diakónusa (Zsolt 26:8, 27: 4, „Szeretem a te házában való lakozást”). Őt követte a ballai születésű Simon András (jelenleg homoródszentmártoni lelkipásztor) a Zsolt 122:1,8,9 versekkel, „Hála, hogy eljött ez a várva várt nap” – mondotta.

Harmadikként Borzási Pál krasznai lelkipásztor (aki Balláról vett feleséget) szolt: „Hálával tekintünk vissza, de előre is, és könyörgünk megújulásért, szaporodásért”.

A bizottságtevők sorában Bihari Béla testvér, az építkezés igazgatója hangsúlyozta: „Örvendek annak, hogy olyan csoporttal dolgozhattam, mint a Király Gyurka vezette csoport. Nagyon öröndetes az, amikor összhang van egy építkezés alatt”.

A délutáni istentisztelet három órakor kezdődött és pontban fél hétkor ért véget. „Mindenek előtt az Úrnak legyen hála mindazért, ami megtörténhetett ebben a gyülekezetben. Sokféle munkálkodás volt, sokan fáradoztak” – mondotta a záró mozzanatokban Gergely István lp. –, és a szövetség nevében megköszönte a

helybeli lelkipásztornak is a munkáját, aki az építkezés idején a szövetség zenei bizottságának is viselte terheit és az elnökségben is szolgált. A ballaiak vendéglátására utalva (egy kis humorral) az elnök testvér javasolta a házigazdáknak, hogy jövőre rendezzék meg az imaházmegnyitó évfordulóját, lehetőleg ilyenkor, ősz tájban, mert a finom étel után a kalács, de különösen a szőlő rendkívül ízletes volt.

SZILÁGYI LÁSZLÓ

Szezonmunkások az onkológián

A mikor július 16-án férjemmel együtt megálltunk a nagyvárad 1-es kórház előtt, az a gondolat foglalkoztatott, hogy megérkeztünk ideiglenes „munkahelyünkre”. Már másfél éve járunk ide, a férjem a szenvedő alany, én vagyok a támogató. Ha a munkaadónkat hüen képviseljük, ő átutalja a fizetést a mennyei betétkönyvbe.

Az onkológia kórtermeiben és folyosóin kegyetlen harc folyik, amelyet láthatatlan, de létező erők vívnak. A gonosz kitarító erővel gyötri a emberek testét, lelkét, beleragad a megtámadt testrészebe, és pöffeszkedik, hánykolódik, terjeszkedik, mintha azt mondaná „ez már az enyém, nem engedem el”. De Isten bölcsességet adott az embernek, aki feltalálta a kemoterápiát és ezzel bombázza, megadásra kényszeríti a betegséget. Ez emberfeletti küzdelem, amelyben csak Isten lelke tud segíteni, a fájdalmat igazán csak ő tudja enyhíteni.

Ha nincs alkalma elmenni a bíróságra, és végighallgatni egy olyan tárgyalást, ahol a vádlottat elítélik, és az pedig kétségbeesett ábrázattal keresi a segítséget, menj el az onkológiára, sétálj végig a folyosón és rengeteg reményvesztett embert fogsz látni. Ezt ne azért tedd,

hogy kielégítsd kíváncsiságodat, hanem azért, hogy másokat bátoríts, és hálát is tudj adni az egészségédért.

Miközben a férjem vénája cseppenként fogadta a kemo-koktét, megálltam az ablaknál és figyeltem, milyen ellentétekre épül fel a város: kint zajlik az élet, bent csend van, mindenki halkan beszél; kint forróság van, mindenki igyekszik hűsíteni magát, bent sok beteg a láztól reszket, takarót kér; kint egy fiatal elejt a kezéből a fagyaltot, s ezért szidja Istent, bent hálát adnak azért, ha egy kanál ennivalót a szályukhoz tudnak emelni; kint egy férfi leszáll a villamosról, megcsúszik a lába s máris átkozódás jön a száján, bent hálásak azért, ha az ágyról át tudnak csúszni a tolókosiba; kint durvák, jobb esetben csak felületesek az emberek, bent együtt éreznek egymással; kint semmibe veszi, lenézi egyik ember a másikat, bent átérzi egyik a másik baját, meghallgatják, vigasztalják egymást sőt itt-ott ima, éneklés, biznyságtétevés hallatszik; kint lótnak-futnak, rohannak az emberek a hiábavalóságok után, bent lecsendesült a ritmus, már kezdenek szembesülni az örökkévalósággal. És a bent levőknek egyre szaporodik a száma, de a „munkás” kevés.

Szerdán délután kinyílt a kórterem ajtaja, s két „mennyei követ” (két román testvérnő) lépett be örömteljes arccal, biznyságtétevő ajakkal és ajándékozó kezekkel. Ez számukra heti állandó program. Igazi istentisztelet több mint 100 beteget megajándékozni a nyugdíjból és néhány testvér adományából, mindezt hálából azért, mert őket a Megváltó meggyógyította. Ők „az egy leprás a tíz” közül.

Ha úgy érzed, hogy nincs „munkahelyed” a gyülekezetben, mellőznek, nem kapsz helyet a szolgálatra, ne maradj munkanélküli. Menj a mennyei munkaelosztóhoz kiképzésre, tanulmányozd át a munkaszabályokat, s indulj a vizsgára.

A fizetés? Egy reszkető kéz, amely feléd nyúl, egy fájdalmas tekintet, amely megenyhül, egy verejtékes arc, amelyre borogatást tehetsz, egy roskadozó test, amely beléd karolhat, egy kilátástalan élet, amelynek te mutathatsz célt és értelmet. Indulj Jézussal. Az onkológián nincs megszabva a látogatási idő; bármikor bemehetsz. Lelkeket nyerhetsz meg a mennyei otthonok számára. Légy szezonmunkás, a fizetség mennyei euró.

Boros Gyuláné Erzsébet, Belényes

* A biznyságtételt a nyár derekán kaptuk, és már terveztük a közlését, amikor érkezett a szomorú hír is, hogy testvérnőnk férje elhunyt. Vigasztalódást kívánunk cikkírónkunk. **A szerk.**

Aranyos öregek

Az ENSZ először 1991-ben rendezte meg az idősek világnapját, azóta minden év október 1-én megemlékezünk a Föld mintegy hatszázmillió idős lakosáról.

A lapjában véve az öregek mindenütt egyformák! – 12 évvel ezelőtt, így októberben, egy Londonhoz közeli kisvárosban, Sawbridgeworth-ben döbbsentem erre rá. Vendéglátóm elvitt a gyülekezetükbe, ahol a hétköznapiok délelőttjein gyerekekkel, kismamákkal foglalkoztak. Benéztünk a konyhába. „Hát ez az edény meg kié?” – kérdezte a testvérnőket egy magas termetű idős hölgy. És ahogy ott állt, előre hajolva, szigorú arccal törölgetve a nagy inox fazekat, épp úgy festett, mint gyermekkorom „édes néni”-je, nagymamám nővére; K. Róza a konyhai rend mércéje volt a családban. Aztán bementünk az imaház nagytermébe. A köépület belülről is rideg volt, meg roppant magas. A szószék előtt szintetizátor és egyéb modern hangszer hevert, mintha csak azelőtt álltak volna fel a zenészek. „Igen, a fiatalok ezt szeretik” – magyarázta a kalauzom, mintegy szabadkozva – „de az öregek ragaszkodnak a régihez”, és felnézett a karzaton ágaskodó orgonasípokra. Értem, mondtam magamban. Idehaza akkortájt látszott oldódni az ifjúsági vezetők nagy problémája, hogy szóljon-e vagy sem a dob a konferenciákon.

„Milyenek is az öregek!” – sokszor beszédtem nekünk, akiknek már nincsenek gondozásra szoruló gyerekeink. Másfajta mostmár ez a kötelezettség. Több bölcsesség kellene hozzá, hogy jól tegyük, meg humor. Mondogatjuk is időnként

a feleségemmel, ha Isten éltet, mi is ilyenek leszünk? Majd mi is másoknál mindent jobban tudunk, mindenhez lesz hozzáfűzni valónk, történetünk, és fennen állítjuk, hogy hajdanán nekünk azért sokkal nehezebb volt? (Szeretnénk eme buktatókra felkészülni, nem tudom, sikerül-e.)

„Becsüljétek meg az öregjeiteket, amíg vannak!” – a fiatalabbakat F. Sándor szokta így figyelmeztetni Szentjánoson; ő ezt nagyon tudja, szülei az átlagnál korábban elmentek.

Valóban, mennyi értéket is hordoznak. „Lám, működik az ifjúság!” – mondotta a ballai új imaház megnyitóján a krónikás. Derűség támadt a teremben, mert a vetített képeken csupa idős atyafi lapátolt, bontották a régi falakat, az építésnél végig kitarítottak. Az ünnepély szünetében B. Zoltánné „terhelt” meg egy borítékkal, hogy hoznám el Váradra. Boriska néni és a férje a Szeretből olvasták, van valami alapítvány, az afrikai gyerekek megsegítésére; kis kollektíva nyugdíjuktól erre is áldoznak! Aztán ugyanígy tavaly, amikor J. Erika gyógyítatására hirdettünk gyűjtést a lapban, hamarosan bekopogott a szerkesztőségbe K. Andrásné – torokszorító az emlék, Olga néni is súlyos kórral küszködik, ereje, mint az árnyék –, egy kis segítséget hozott, „mert ő nagyon átérzi a beteg szükségét”.

Mondhatnánk, a gondok-bajok között az ilyen kedves történetek azért elég ritkák. Az arany a Föld ritka elemei közé tartozik. Mennyi türelem és áldozat kell hozzá, hogy a ércszemcsékből, a rögökből – ami nemes –, azt kinyerjük. Öregjeinket is, ha a végső állomásig becsülettel elkísérjük, talán csak a búcsúnál vesszük majd észre, hogy életünket mennyire bearanyozták. **Sz. L.**

AKIK HAZAMENTEK

Megeredtek könnyeink, amikor júniusban a kórházban meglátogattuk a cegőtelki **Pap Kingát** (24). Kinga betegen született, és 12 évesen többszöri vérmérgezést kapott, a veséje már alig működött, s az orvosok csak napokat adtak neki. De Kinga türelemmel viselte betegségét még két hónapig, ameddig Jézus Krisztus érte jött és nem elvette tőlünk csak előrevitte. Temetésére augusztus 18-án került sor, amikor a cegőtelki református templomban Pásztor Loránt református lp. a Lk 8: 41-42, 49-56 alapján, majd Kelemen S. Sándor, besztercei lelkipásztor a Kol 1:3-9 alapján hirdette Isten vigasztaló szavát az egybegyűlteknél. Kinga ajándék volt úgy családja, mint a gyülekezet számára. Szelíd, hűséges életét, Krisztusba vetett hitének példáját kövessük mi is, amíg viszontlátjuk. **Kelemen Andrea**

Szeptember 2-án visszaadta lelkét Teremtőjének **Gál Erzsébet**, aki 89 évet élt ezen a földön. Testvérmónk Kémeren született, de életének utolsó 9 évét Vajdahunyadon töltötte. Rövid betegség vetett véget testvérmónk életének, utolsó napjait szeretteinek társaságában töltötte, akik közül néhányan messziről jöttek haza. Temetésére szeptember 4-én került sor Kémeren, a népes rokonság és a gyülekezet körében. Testvérmónk kívánságának megfelelően a temetésén két unokaveje szolgált vigasztaló igehirdetéssel: ifj. Tóth Zoltán a Nyíregyházi gyülekezet lelkipásztora (M.o.) és Albert István Zsolt a Bihari körzet lelkipásztora. ifj. Tóth Zoltán lkp. testvér a 16. Zsoltár alapján a hívők mennyei örökségéről szólt és azzal vigasztalta a jelenlevőket, míg Albert István Zsolt lkp. a Jelenések 14:13-ból kiindulva a hívő halottak boldogságáról szólt. A temetőkerben János Csaba kovásznai lp. szólt a hívők reménységéről a 40. Zsoltár első verseit véve alapul, majd Szilágyi József tv. a kémeri gyülekezet diakónusa szólt a feltámadás reménységéről. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak. **A.I.Zs.**

Augusztus 15-én **id. Boros Gyula** testvérünk, nehéz szenvedés között távozott el az élők sorából.

1950 január 19-én született Nagyváradon majd Gyantán nőtt fel. A munkahelyi viszonyok miatt Belényesbe költözött családjával.

Sok mindenben kereste a boldogságát és nyugalma, mint minden ember, míg végül Isten csodálatos módon megszabadította őt minden bűnös kötelékből. 1994 augusztus 14-én bemeztkezett majd tagja lett a belényesi baptista gyülekezetnek. Hűséggel szolgált az Urat és készségesen vállalt bármilyen szolgálatot.

2007 tavaszán élete egére viharfelhők tornyosultak. Egy gyilkos kór támadta meg a testét, nyirokcsomó rák, amely másfél éven keresztül gyötörte. A kezelések sorozata megemésztette testét, de szinte az utolsó napokig nem vonult vissza a gyülekezeti szolgálatoktól. 2008 augusztus 15-én az Úr úgy látta jónak, hogy szolgálatait a mennyben folytassa, ezért hazahívta.

A temetési szertartás Belényesben volt román és magyar nyelven egyaránt. Román nyelven a 23. Zsoltár alapján Vladimir Pustan a helyi pünkösdisták gyülekezet lelkipásztora szólt. Magyar nyelven Vass Gergely testvér szólt a nagyszámú hallgatóságához a 18. Zsoltár alapján. Hangfelvételtől Boros testvér evangélizációs biznysátétele is felhangzott, majd testvérünk nekrológja lett felolvasva Mike József helyi lelkipásztor részéről. Felemelő hatása volt záró akkordként a Mike József testvér szólója: „Akik versenypályán futnak” című ének. Majd a temetőkerben folytattuk az istentiszteletet, ahol Elekes József és Papp Dezső lelkipásztor testvérek hirdették a feltámadás ígét. Jó volt érezni Jézus Krisztusnak a jelenlétét és imádságunk, hogy a hirdetett ige meghozza a kellő hatást az emberek szívében.

OLVASÓINK ÍRJÁK

Június 22-én, a vasárnapi bibliaóra keretében a vendégzeretetről volt szó. Ezzel kapcsolatban jutott eszembe az alábbi történet.

Még Szalárdon laktam, mint fiatal házas és egy nap, úgy estefelé beállított hozzánk egy férfi a kisfiával. Almát árultak volna a községben, de a nap végén nem volt hova letelepedjenek. Több helyre is bekopogtak már azelőtt, de sehol nem kaptak szállást. És apukám befogadta őket. A szekeret behúzták az udvarra, a lovakat bekötötték az istállóba, nekik pedig a nyárikonyhában tudtunk fekvőhelyet adni. Mivel tél volt, ez a helyiség üresen állt, de azért lehetett tüzet rakni és befűteni. Aztán nagyon meg volt elégedve, mert

máskor is bejöttek hozzánk, természetesen mi mindig ingyen adtunk nekik szállást.

Több év elteltével egyszer bejött hozzánk egy ortodox pap és apukámat kereste, közben mondja románul a feleségemnek, hogy nem ismeri meg, hiszen ő a Gheorghe („dar eu sunt Gheorghe!”). Tehát a valamikori almás bácsinak a fia, hogy épp arra járt, vagy csak ezért – eljött apukámnak megköszönni.

Azon viszont elgondolkodtam, hogy mint ortodox pap, vajon elmondta-e a híveinek ezt a történetet, mert a mi utcánkban sok ortodox ember lakott, de csak egyetlen hívő család.

PAPP JÓZSEF, Nagyvárad, 1. sz. gyül.

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

MUCSI B. JÁNOS

Visszavágyom

Elhagyod az otthont,
szülőföldet, az ismert helyeket,
az ismerősöket,
a kutat, a játszóteret,
a dombot, legelőt, kertet,
a láthatár vásznára festett hegyeket.
S egy szép napon arra ébredsz,
hogy nincs hova visszatérned.
Nem ismer az otthon,
mert másé lett.
Nem ismer a domb,
a kert, a legelő,
nem ismer a régi ismerős,
aki megöregedett.
S a kútnál is az ócska csutorát,
új veder váltotta fel.
Pedig a régi út most porosan hever
a domboldalon a nyári napsütésben.
A tejeskendérokkel megrakott szekér
most is, mint hajdanán,
fölfelé kapaszkodik szaporán.
Igaz, a lovak mások s a régi kocsist
fölváltotta... a fia talán.
Kolomp kíséri ma is a napnyugtát,
kérges kezek
a jámbor tehenet
szelíden paskolják,
és reszelős hangon kívánnak
egymásnak jó éjszakát,
a nyugovóra térő emberek.

*

Visszavágyom!
Ó, számtalanszor visszavágyom

a domboldalon kapaszkodó
poros útra,
a malomkőnél lubickolni egyet
a folyóban,
vasárnaponként a kis imaházba,
ahol először tanultam a Drága Jézust
és a Miatyánkot.

Visszavágyom arra
a szép húsvéti reggelre,
amikor a fiatal szeminarista,
izgatottan magyarázta,
a barlangsír-üreg csodáját.

És mi csodára
meresztett szemekkel,
láttuk a barlangsír üregét,
láttuk a követ, az angyalt,
a hitetlenkedő tanítványokat.

Visszavágyom!

Visszavágyom a szénaillatú
nyári estékre,

a melegen karcoló
simogatások közé,
az érdes hangú,
pátriárkához illő,
szeretettel védeni akaró
atyai intésekre.

Visszavágyom.

Pedig visszatérni oda
többé nem lehet,
s csak visszavágyóan
szemlélhetem
az emlékeket.

Megyek tovább, mert menni kell,
mert vinni akarom szívemben
a drága örökséget,
a keresztet.

Viszem, hordozom,
le nem teszem,
s el nem hagyom,
de ha majd egyszer
mégis meg kell állnom,
csak fölfelé nézek,
a hívó szót onnan föntről várom,
mert én oda föl, oda visszavágyom.

„Elszaladt a nyár, gyorsan továtűnik az életünk” – mottóval szerkesztettük a záróoldalt.

A vers a szerző Hulló csillagok címmel, tavaly ilyenkor megjelent kötetéből való.

Az illusztrációt Havas Péter készítette.